

هُوَ الْأَبِي الْأَبِي - ای سلیل آنشخص جلیل و حفید آن بزرگوار...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

هُوَ الْأَبِي الْأَبِي

ای سلیل آنشخص جلیل و حفید آن بزرگوار فرید، نامه ات رسید و ناله زارت تأثیر شدید نمود. چرا سرگشته و برگشته روزگاری استغفر الله آغشته بحبّت پروردگاری و سرشته طینت بموهبت آمرزگار. جمال مبارک روحی لاجبّائمه الفدا نهایت عنایت را در حقّ جدّ بزرگوار داشته و در الواح مقدّسه تجید از او فرموده. همواره بلسان مبارک منعت و موصوف بود که آنشخص شهر در قرن ثالث عشر هجری امیر اقلیم تدبیر بود و دبیر بیثل و نظیر حتّی در وقت ذکر او بشاشت از وجه مبارک ظاهر که این دلالت بر نهایت عنایت مینمود شکر کن که سراج او را روشن نمودی و سلاله او را شمع انجمن کردی در جنّت ابی لانه نمودی چگونه از آشیانه دوری و پرتوی از عزّت ابدیه بر سر داری چگونه در صحرای مدلتی.

نامه های آنجناب از قبل و بعد جمیع ملاحظه گشت ولی جواب مشروط بوقت مرهون بود از فضل بدیع ربّ مجید امید است که آنچه آمل و آرزوی آن یار مهربان است میسر گردد و آنچه لازمه آنجناب است اینست که بخدمت امر پردازی ولو بسوزی و بگدازی تا کشت آن بهشتی سرشت را آبیاری نمائی و باغ امید آن بزرگوار را پر طراوت و لطافت و اثمار بنمائی. صلح و صلاح آفاق جو و دوستی و آشتی و ارتباط و اتحاد بهر اهل امکان طلب. سبب سرور و حبور باش و علّت حشر و نشور جام پیمان بدست گیر و از بزم الست خبر ده. دام محبّت الله در این بحر بی پایان بینداز و ماهیان حقیقت را بشست آر

ORIGINAL

AUDIO

گلبانگ توحید بلند کن و آهنگ سروش ملاً اعلی بشنو ندای جمال ابهی را از ملکوت غیب استماع
کن و بصوت تهلیل و تکبیر ملکوت وجود را بحرکت و نشاط آر چنین موهبتی از برایت میسر چرا
خود را پریشان و مخذول و مکدر بینی از وجد و سرور پرواز کن و ببشارت ملکوت ابهی دمساز شو و
علیک التّحیّة و الثّناء ع

